

عنوان مقاله:

نقش ساختاری سطح کارکرد شخصیت و سبک های دلبستگی در غذا خوردن هیجانی: عامل واسطه ای مکانیزم های دفاعی

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی سلامت، دوره 13، شماره 49 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

الهام ضمیرپور مقدم نیا - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی بالینی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران.

اسحق رحیمیان بوگر - دانشیار، گروه روانشناسی بالینی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران.

سیاوش طالع پسند - دانشیار، گروه روانشناسی بالینی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران.

خلاصه مقاله:

مقدمه: پژوهش حاضر با هدف تعیین اثر ساختاری سطح کارکرد شخصیت و سبک های دلبستگی بر غذا خوردن هیجانی با در نظر گرفتن عامل واسطه ای مکانیزم های دفاعی انجام گرفت. روش: در یک طرح همبستگی با روش مدل سازی معادلات ساختاری، تعداد ۸۰۰ شرکت کننده به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند داده ها با پرسشنامه های رفتار خوردن داچ، پرسش نامه سبک دلبستگی بزرگسالان کولینز و رید، پرسش نامه سبک های دفاعی و فرم کوتاه مقیاس سطوح کارکرد شخصیت توسط افراد نمونه جمع آوری شد. یافته ها: سطح کارکرد شخصیت (۵۲/۰) و سبک های دلبستگی ایمن (۹۱/۰)، اضطرابی (۳۹/۰) و اجتنابی (۵۱/۰) بر غذا خوردن هیجانی اثر ساختاری مستقیم دارد ($P < 0.05$). سطح کارکرد شخصیت با در نظر گرفتن عامل واسطه ای مکانیزم های دفاعی رشد یافته (۷۶/۰)، رشد ناپافته (۸۳/۰) و روان آزرده (۷۹/۰) بر غذا خوردن هیجانی اثر ساختاری غیرمستقیم دارد ($P < 0.05$). سبک های دلبستگی ایمن (۶۱/۰)، اضطرابی (۶۰/۰) و اجتنابی (۷۲/۰) با در نظر گرفتن عامل واسطه ای مکانیزم های دفاعی رشد یافته بر غذا خوردن هیجانی اثر ساختاری غیرمستقیم دارد ($P < 0.05$). سبک های دلبستگی ایمن (۷۸/۰)، اضطرابی (۶۰/۰) و اجتنابی (۷۹/۰) با در نظر گرفتن عامل واسطه ای مکانیزم های دفاعی رشد ناپافته بر غذا خوردن هیجانی اثر ساختاری غیرمستقیم دارد ($P < 0.05$). سبک های دلبستگی ایمن (۸۶/۰)، اضطرابی (۶۷/۰) و اجتنابی (۷۳/۰) با در نظر گرفتن عامل واسطه ای مکانیزم های دفاعی روان آزرده بر غذا خوردن هیجانی اثر ساختاری غیرمستقیم دارد ($P < 0.05$). نتیجه گیری: از آنجا که اختلال در شخصیت با پرخوری و خوردن کنترل نشده ارتباط دارد لذا می توان این طور نتیجه گیری نمود که افراد دارای پرخوری، کارکرد شخصیت ناسازگار بالاتر و کارکرد شخصیت سازگار پایین تری دارند. بر اساس نظریه ی تنظیم هیجان که یکی از نظریه های رفتار غذا خوردن هیجانی است، خوردن هیجانی می تواند با کاهش هیجان منفی، خلق و خو را بهبود بخشد. لذا با توجه به همپوشی بین مفاهیم تنظیم هیجان در دو متغیر سطح کارکرد شخصیت و غذا خوردن هیجانی به نظر می رسد این اشتراک علت ارتباط این دو متغیر با یکدیگر باشد. دفاع نابالغ با خوردن هیجانی مرتبط است و خوردن هیجانی نیز همچون مکانیزم دفاعی راهبردی برای کاهش هیجان منفی می باشد که در نهایت آسیب های بسیاری را به دنبال دارد. هماهنگی مادر با کودک در موقعیت های پراسترس خودتنظیمی و مبانی شناختی و هیجانی و راهبردهای مقابله ای کودک را شکل می دهد؛ در صورتی که دلبستگی ایمن در فرد شکل نگیرد، قادر به تنظیم هیجان و کنترل هیجان خود به شیوه ی صحیح نخواهند بود و از راهبردهای نامناسبی همچون پرخوری برای تنظیم هیجان خود استفاده خواهد کرد. نتایج پژوهش می تواند به تدوین و طراحی مداخلات روانشناختی و پروتکل های درمان پرخوری و چاقی کمک کند.

کلمات کلیدی:

سبک های دلبستگی، سطح کارکرد شخصیت، غذا خوردن هیجانی، مکانیزم های دفاعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2043660>

